

Aqua

Wildlife

Fulvic Acids - Oak Acids - Health Booster s- Medications - Organic Minerals - NatureKing ProMore
Direct Partner DiscusFood - Scandinavian AquaDecor Background distributor - Danish Seachem distributor - H&K Discus Brazil
AquaPress Heiko Bleher - Biotope Aquarium Project

Guide i opdræt

Inspireret af de mange spørgsmål vi mødes med fra kunder og følgere på de sociale medier, vil vi her gennemgå de basale forudsætninger for et succesfuldt opdræt med discus. Det er vort håb at vore egne og de mange indsamlede erfaringer fra både private og professionelle opdrættere i ind- såvel som udland, vil bidrage til en bedre forståelse for betingelserne omkring opdræt og højne kvaliteten af både arbejdet, oplevelsen og resultatet.

Vejledningens struktur og overskrifter er hentet fra North America Discus Association.

- Introduktion
- Pardannelse
- Akvarie og teknik
- Krav til vandværdier
- Æglægning
- Klægning
- Fodring af yngel
- Adskillelse fra forældrene
- Tilvækst
- Frasortering

Med venlig hilsen

Lars Thuesen

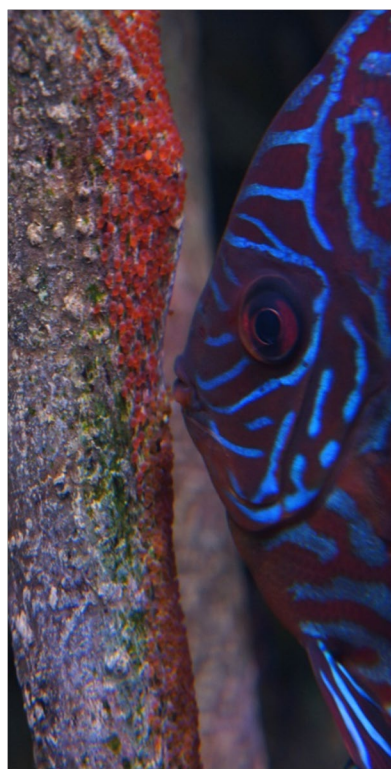
Introduktion

Opdræt af discus er en af de mest givende oplevelser ved at holde discus og på samme tid en af de mest frustrerende! Der er intet så smukt og specielt som den omsorg og pleje et discus par giver deres yngel. Det vigtigste råd er "tålmodighed". Et velfungerende par vil yngle igen og igen indtil de har succes og går alt vel, så lægger de såmænd osse' æg igen når det første kuld er vokset til!

Lykkes det ikke, kan en af løsningerne være, at købe et par som sælgeren garanterer har haft yngel! Vær forberedt på, at prisen afspejles i hvor attraktive parret er. De brune og blå discus er nemmere end f.eks albino- og pigeon varianter og også blandt de vilde discus er brune og blå nemmere at få til at yngle end både de grønne og Heckler.

Pardannelse

Hvis du ikke har travlt, er en anden mulighed at købe 8-12 unge fisk på 10-12 cm og fodrer dem op til de er kønsmodne efter ca. et halvt års tid. Hold dig til fisk af samme variant, da blanding af forskellige kulturfisk, *kan* give grimme og usælgeligt afkom. Undgå at købe en flok søskende, da næste generation vil have flere genetiske skader og tilvæksten vil være mindre. Hunner er oftest kønsmodne lidt tidligere end hanner og du vil se de første pardannelser når fiskene er 9-14 måneder. Tro ikke, fordi et par lægger æg, at det er en han og en hun. Det kan være to hunner. Der er mange fordomme og meninger omkring kønsbestemmelse af discus. Den bedste er, at iagttage når der lægges æg og disse befrugtes. Hunnens lægge-rør er større og afrundet for enden, hvor hannens organ er mindre og mere spids. Hvis æggene bliver mørke indenfor et døgn er de sandsynligvis befrugtet og bliver de hvide og uklare, er de sandsynligvis ikke befrugtede. Vælg sunde, godt fodrede og sygdomsfrie par. Tynde fisk med hvid afføring – fisk der skraber sig mod objekter og ryster finnerne, skal ikke have lov at yngle. Yngelplejen

kan være ganske stressende for fiskene og derfor bør det kun være de sundeste og stærkeste fisk der får lov til at prøve det.

Ritualerne omkring pardannelse og adfærden forud for æglægning kan være ganske underholdende at være vidne til. Det kan pågå i dagevis eller være overstået på ganske kort tid. Det er meget forskelligt fra par til par. En af de mere fascinerende danse er når parret kommer mod hinanden og kort før de mødes svømmer op, krydser forbi og dykker ned. Oftest vil du erfare at parret acceptere hinandens tilstedeværelse ved fodring og højst skubbe "venligt" til hinanden, hvorimod andre artsfæller vil blive jagtet! Parret vil begynde at søge efter egnede steder at lægge æg. Oftest vil valget falde på flader med en svag hældning og med god plads omkring. Når fiskene begynder at rengøre det valgte sted og ryster kroppen, som om de fryser, er æglægningen nært forestående.

Vildtfanget par Semi Royal Blå discus (S.haraldi) fra Lago Curumucuri

Når pardannelsen i selskabsakvariet er konstateret og du er rimelig sikker på at det er en han og en hun, kan det være en god ide, at lade dem øve sig, før de flyttes til et ynglekvarie. På den måde sikre du et stærkere bånd mellem parret og undgår eventuelle kampe fiskene imellem, når de flyttes. Hvis den første æglægning ikke bliver en succes, så skal du ikke bekymrer dig! Parret vil snart forsøge igen.

Discus danner ikke nødvendigvis par for livet. Du kan derfor fremprovokere et par når du kender deres køn. For fiskene er parring et instinkt og ikke noget følelsesmæssigt. Men, det kan være meget svært og til tider umuligt at "trigge" parringsinstinktet.

Her er et par forslag som opdrættere bruger: Vilde discus yngler, når det er regntid i Amazonas. Nedbørforholdene er dog meget forskellige fra område til område. I den nordvestlige del ligger regntiden fra januar til april, i den nordøstlige del ligger den fra april til juni, og i den sydligste del fra november til marts. Det betyder, at du som udgangspunkt bør kende dine fisks oprindelsessted. Vil du have præcis information om dette emne kan Heiko Bleher's værk DISCUS Vol 1 & 2 anbefales.

Når regnen begynder at falde og her er det flere meter vand henover sæsonen, så fortyndes det forsurede gamle søvand og pH stiger. Vandtemperaturen falder et par grader. Ilt indholdet øges. Tørt land bliver oversvømmet og store mængder føde-emner bliver ført med af strømmen og fiskene begynder at trækker ind i den oversvømmede underskov for at få del i festmåltidet, samtidig kommer de i skjul for rovfisk. Ungerne får her de bedste opvækstbetingelser. Det er yngletid !

Disse forhold kan du forsøge at efterligne. Du iscenesætter tørtiden over 14 dage, med en lavere pH f.eks 5.0 og temperatur på 30C. Igen bør du referere til artens oprindelsessted og gennemsnitlige vandværdier for de pågældende lokaliteter.

Du fodrer sparsomt i "tørtiden" og kun med "dødt foder". Over de næste 14 dage hæver du langsomt pH til 6.5, samtidigt med daglige friske forsyninger af vand f.eks 10-20% vandskifte. Du sænker temperaturen løbende til

27,5C. Du begynder at fodrer med levende foder efter første uge. Konduktiviteten, vandets ledningsevne, holder du uændret under hele forløbet. (Læs herom senere angående de anbefalede værdier). Tilsæt vandet huminer og fulvicsyrer f.eks Fulvic Acids, alternativt er capatta og magnolia blade også fyldt med aktive stoffer, som kan være med til at stimulere hormondannelse og parringslyst. AquaKraut er også et godt valg.

Kulturfisk, altså de opdrættede, reagerer oftest på disse stimuli, akkurat som de vilde discus !

Akvarie og teknik

Når du er relativt sikker på at have et godt og velfungerende par, er det tid til at sætte et yngleakvarie op. Det er ikke en mulighed, men snarer en nødvendighed. Dine chancer for at få en succesfuld klækning og vækste ynglen er mindre end at vinde i lotto, så længe parret opholder sig i selskabsakvariet med andre fisk. Nogle akvarister griber i panik til forsøg på at opdele akvariet og isolere parret for at redde æggene. Glem det og nyd oplevelsen.

Du skal bruge et yngleakvarie på 100 til 160 liter, et luftdrevet filter, varmelegeme og en ynglekegle. Lys er ikke en nødvendighed, hvis akvariet får lys fra rummet det står i. Sætter du lys over, så skal det helst være dæmpbart og/eller flytbart (herom senere). Akvariets udvendige sider og bund bør være afskærmet med en lys folie eller maling. Mørke farver gør det sværere for ynglen at finde og hæfte sig på forældrene de første kritiske dage efter, at de er blevet fritsvømmende.

Krav til vand værdierne

Selvom kulturfisk lever og trives i vidt forskellige typer postevand, så længe det altså er rent og stabilt, så kræver opdræt oftest specielt vand. Dette gælder selvfølgelig også for vilde fisk. Det skal som udgangspunkt være blødt vand, dvs. uden for meget calcium. I nogle områder af Danmark er postevandet blødt og har en neutral pH værdi, men de fleste akvarister vil være nødt til at anvende regnvand eller omvendt osmose vand. Det kræver investering i opbevaring af vand, osmoseanlæg og måleudstyr. Årsagen er, at calcium interagerer med æggeskallen og lægger sig som en hinde og kvæler celledelingen i embryoet. Nogle er også af den opfattelse, at det hårde vand hindrer selve befrugtningen. Studier har påvist, at hårdt vand også giver bedre betingelser for bakterier og specielt gælleparasitter, som har nemmere ved at hæfte sig på gællelamellerne.

Du skal teste dit postevand med en TDS måler og viser målingen over 400 $\mu\text{S}/\text{cm}$, er det mest sandsynligt at du bliver nødt til at bruge blødt vand i stedet.

Så, nu hvor du har købt og installeret et omvendt osmoseanlæg og produceret den nødvendige mængde vand vil du kunne måle TDS til 5-20 $\mu\text{S}/\text{cm}$ afhængig af hvor godt dit anlæg virker. Ibland noget af spildevandet til du opnår en TDS på 160 $\mu\text{S}/\text{cm}$. Du kan også indkøbe mineraler til iblanding fra specialbutikker. Det kan i det lange løb være nemmere at kontrollere, fordi disse mineraler er pH neutrale, det er dit spildevand fra osmoseanlægget ikke, her vil calcium og magnesium buffe din pH op !

På dette tidspunkt vil det være en god ide at måle pH og notere resultatet. Fremadrettet vil vi være sikre på at der ikke opstår et pH styrt. Discus kan tilpasse sig meget forskellige surhedsgrader, men de tåler ikke pludselige dyk. Sådanne dyk opstår sjældent før TDS er under 60-80 $\mu\text{S}/\text{cm}$, når vandets buffer kapacitet er opbrugt. Da stabiliteten af dit vand nu alene er i dine hænder, er det en god ide at overvåge pH indtil du er tryk ved hvordan vandkemien fungerer!

Når dit discuspar har prøvet, at lægge æg et par gange ved TDS $\mu\text{S}/\text{cm}$ 160 og du stadig har problemer med at æggene ikke klækker eller kun få gør, så prøv at sænke TDS til $\mu\text{S}/\text{cm}$ 120 eller $\mu\text{S}/\text{cm}$ 80 , hvis nødvendigt. Husk hele tiden at overvåge pH, så du bliver tryk ved stabiliteten og der ikke pludselig opstår et styrt!

Du skal ikke blive fortvivlet eller frustreret over at høre en anden akvarist fastholde, at han har succes med klækning ved langt højere TDS end du kører med. Undtaget hvis du får dit postevand fra det samme vandværk som han gør, for ellers er denne information fuldstændigt irrelevant. Årsagen er at de mineraler som er ansvarlige for den samlede opløste måling, ikke kun udgøres af calcium og magnesium. Han kan meget vel fortælle

sandheden, når han påstår han får store kuld ved en TDS på 220 $\mu\text{S}/\text{cm}$, mens dit vand indeholder mere calcium ved en måling på 120 $\mu\text{S}/\text{cm}$ 120

Hvis du ender på TDS $\mu\text{S}/\text{cm}$ 10-20 og stadig ikke får en klækning, er det overvejende sandsynligt at du har 2 hunner i dit yngleakvarie, at hannen ikke gør sit arbejde ordentligt, er infertil eller bare lidt for ung endnu!

Tålmodighed er en dyd. Vær vedholdende. For de fleste akvarister lykkes det til sidst !

Æglægningen

Du har nu et par i yngleakvariet, vandet er blødt og vi lader naturen gå sin gang ! Temperaturen er sat til 29C og akvariet står et rimeligt stille sted uden den store aktivitet og støj i nærheden. Vandskifte dagligt på 25%.

Hvis du lige har flyttet parret, er det normalt at der går en uge eller to, inden legen går i gang igen. Så snart parret er faldet til i de nye omgivelser er det "business as usual" ! Husk, at der skal være en skråt stillet flade at lægge æg på, et PVC rør, en plexiglas plade, en urtepotte eller en af de velkendte koniske ynglekegler, der kan købes i din akvariebutik.

Når parret begynder deres sædvanlige flirteri kan du forvente æg i løbet af få dage. De vil begynde at rengøre et udvalgt sted, stå side ved side og ryste kroppen og tage et par ture hen over den rengjorte flade. Men, snart vil hunnen begynde at hæfte æg og efter et par ture vil hannen følge efter og gyde sin sperm over æggene. Dette kan fortsætte et par timer.

På dette tidspunkt er der flere ting du kan vælge at forholde dig til. Er det en af de første parringer, er det ikke usædvanligt at fiskene æder æggene enten før de er klækket eller umiddelbart efter. Har det stået på flere gange kan du overveje at dække æggene med et net, så forældrene kan se dem, men ikke komme til dem. Forhåbentligt vil de klækkede fiskelarver vække forældrestinkterne.

Nogle vælger at behandle akvarievandet med bakteriedræbende midler på dette tidspunkt for at undgå fungus på æggene. Vælger du dette, så udfør dine daglige vandskifte således at kemikaliet stort set er fjernet når æggene klækker.

I omegnen af 52 til 56 timer senere vil æggene begynde at klække og de små fiskelarver vil hænge fast ved hovedet på ynglekeglen. Fra tid til anden vil de små vrikkende larve falde ned og forældrene samler dem op og spytter dem tilbage på ynglekeglen.

Klækning

Efter et par døgn bliver de små vrikkende larver fritsvømmende og forældrene har travlt med at samle dem sammen og spytte dem ud på ynglekeglen igen, men til sidst vil de opgive og ungerne spreder sig ud over hele yngleakvariet. Dette tidspunkt er kritisk og lige så frustrerende som hvis du ikke har kunnet få parringen i gang.

Det er nu, at forældrene gerne skulle være blevet mere mørke i farven for at tiltrække ynglen, så de kan spise af slimlaget på forældrene. Ynglen holder sig ganske tæt til forældrene og napper mikroskopiske små mundfulde nærende føde direkte fra forældrene.

Hvor om alting er, så er det nu de kære små kan forville sig væk. Blive tiltrukket af filteret eller fanget i et hjørne pga. for meget turbulens i vandet. Fortsætter dette i mere end et døgn vil ynglen begynde at sulte og dø. Det kan også være problematisk at foretage vandskifter i denne periode, hvorfor det kan være en fordel at undlade fodring af forældrene og holde akvariet så rent som muligt.

Med lidt held vil al ynglen finde forældrene, men det er ikke usædvanligt at du skal hjælpe lidt til og dertil er der et par ting du kan gøre :

1.

Sænk vandstanden i akvariet. Det kan du gøre ved at bruge en luftsten og luftslange og suge vand herigennem. Det tager tid, men er en sikker måde hvorpå du undgår at suge ynglen med ud.

Sænk vandstanden til 50%.

2.

Tag filteret op eller dæk det til med hvidt bomuldsstof. Det vil gøre at forældrene er de eneste mørke ting som ungerne kan fokusere på. Hvis du fjerner filteret, bør du sætte lidt luft på akvariet.

3.

Sænk belysningen og gør området omkring ynglekeglen til det mørkeste sted, da det oftest vil være her forældrene opholder sig mest ! Altså lyst alle andre steder end der hvor forældrene opholder sig!

4.

Vær tålmodig og undlad at overreagere. For meget aktivitet omkring akvariet vil stresser forældrene og måske få dem til at æde ynglen. Giv dem tid og ro. Lad naturen gå sin gang. Husk, at gå det ikke som tænkt og planlagt, så vil forældrene sandsynligvis være klar med det næste kuld om en uges tid.

Du kan så småt begynde at forberede vandskifte og ændring til hårdere vand. Ved hvert vandskifte kan du øge TDS med 30 ppm.

Fodring af ynglen

På 2'nd dagen efter at ynglen er blevet frit svømmende, er det på tide, at gøre de nødvendige forberedelser til, at ynglen snart skal have meget mere næring end forældrene kan give dem. Det bedste og nemmeste foder er nyklækkede levende artemia, men i dag har tyske Discusfood et alternativ i form af konserveret artemia Fresh Deli og mikrogranulat med 50% indhold af artemia og Aquawildlife forhandler 100% rent Artemia mikrogranulat.

Du kan købe et færdigt "klækkeri", men det er også relativt enkelt at fremstille det selv. Det anbefales at have flere klækninger af artemia i gang, så du kan fodre mindst 4 gang dagligt. Den primære grund er, at artemia's blommesæk er selve næringen for discus ynglen og uden blommesækken er de nyklækkede artemia uden nævneværdig næringsværdi for discus ynglen. Artemia mister deres æggeblomme indenfor 24 timer og har altså kun 50% næringsværdi allerede efter 12 timer!

I perioden, hvor du fodrer med artemia, er 50% dagligt vandskifte et absolut minimum og 50% hele 2 gange dagligt er bedre. Flere semiprofessionelle opdrættere skifter fra 100% til 400% vand hver eneste dag. Akvariets indvendige sider bør også rengøres dagligt og ligeledes filteret. Dette er endnu en kritisk tid og det kan ikke pointeres kraftigt nok, hvor vigtigt det er at forebygge. Hvis først sygdom sætter ind, er der meget lidt du kan gøre for at redde dit kuld. Det er her, at mange må begynde forfra ...

I disse første kritiske dage og følgende 4 uger, er det meget vigtigt at pH er stabil. Det har vist sig, at ynglen får deformiteter og defekter, hvis pH er for lav og/eller svinger i perioden. Husk, derfor at checke pH dagligt og sikre at dit måleudstyr er kalibreret og måler korrekt.

Adskillelse fra forældrene

Principielt kan ungerne fjernes fra forældrene, når de alle begynder at spise artemia. De fleste lader dog ungerne gå med forældrene et par uger. Hvis kuldet er meget stort kan parret blive stressede eller hvis parret begynder at kurtisere igen, så bør du flytte ungerne, da du ellers risikerer at forældrene æder dem.

De fleste vælger at fjerne ungerne, når de bliver mere og mere interesseret i det foder forældrene får, frem for artemia'en. Efter 3-4 uger er overgangen fra artemia til mikro granulat, flagefoder og forskellige typer pasta og frostfoder overstået og forældrene kan fjernes. Ynglen er nu ca. 25 mm lange.

Vigtigheden af daglige vandskifte i vækstperioden kan ikke overdrives. Du har mange fisk i meget lidt vand, store foder mængder og uspist artemia som meget hurtigt kan medføre stor stigning i ammoniak og nitrit indholdet med også vækst af bakterier. Du kan ikke tillade dig at springe bare en enkelt dag over, hvis du vil være sikker på succes. God filtrering og stor filterkapacitet er en forudsætning. Opdræt af discus er ikke svært, men det er et **stort** arbejde.

Udsat for ammoniakforgiftning pga. manglende vandskifte

Tilvækst

Du kan forvente en tilvækst på op til 25 mm den første måned. Dette kan dog variere en hel del afhængig af den pågældende art og kulturform. Solids og albino varianter vokser langsomt. Ligeledes vokser vilde F1 discus langsomt. Grøn discus og Heckler har den gennemsnitligt langsomste tilvækst og er også generelt mindre, som fuldt udvokset.

Efter 8 uger bør de være 5 cm og efter 12 uger 7 cm. Væksten målt alene på længden aftager. En tommelfingerregel med undtagelser. Vi har set kuld på 6 mdr være 10 cm store og også kuld på 10 mdr. der kun var 6 cm! Som tidligere nævnt er discus kønsmodne fra 9 til 14 måneders alderen og bør have en totallængde på 12-14 cm. En discus er normalt fuldt udvokset på 2 år og kan opnå en størrelse på op til 25 cm i naturen og nogenlunde det samme er gældende for de fleste kulturformer.

Det er bedre at fodrer mange gange i små portioner, fremfor få gange og store portioner. Ligeledes er det vigtigt, at foderet har et højt protein-indhold og helst omkring 10% fedt. Din foderplan bør være varieret og du skal tilsigte det størst mulige indhold af mineraler og vitaminer.

Frysetørrede fodertyper som artemia, tubifix og australske Blackworms kan opsuge vitaminer, mineraler og sporelementer og findeles før fodring. Generelt er tilvækning til frysetørret foder en god ide, da dette giver mulighed for at "medicinere" foderet og opnå en væsentlig bedre effekt af de tilførte stoffer, hvis og når det bliver nødvendigt. Tyske Discusfood producerer en serie pasta's som giver gode vekselmuligheder for måder at fodre på. Pastaen kan trykkes mod ruden eller synke til bunds. Pastaen kan iblandes Spirulina og Chorella alger.

En af de meget praktiske fodertyper er granulater. Der findes mange mærker og desværre af meget svingende kvalitet. Derfor er det vigtigt at vælge med omtanke ifht. indhold, næringsværdi og oprindelse. Men, det er endnu mere vigtigt at granulatet er blødt og synker, da tørt og flydende granulat suger vand og svulmer op i fiskens mave, hvilket kan medføre forstoppelse. Specielt gældende for ungfisk. Discusfood er igen længst fremme med synkende mikro-granulater og har i 2018 og senest i 2022 fremstillet et synkende granulat- og flagefoder med 50% artemia og ferskvands krebs. Begge fodertyper fås i størrelser fra mikro- til XL.

Mange opdrættere har i alt for mange år sværget til at bruge oksehjerte som hovedbestanddel i frosne fodertyper. Det var navnkundige Heiko Bleher, hvis far var slagtermester, der fandt på at bruge oksehjerte på grund af dets høje protein indhold. Et dokumenteret dansk forsøg har vist alvorlige leverskader hos discus vokset op på oksehjerte blandinger. Mange professionelle opdrættere og distributører mener i dag, at rygget om at discus er svære at holde, delvist skyldes at fiskene får et nedsat immunforsvar og et dårligt fungerende fordøjelsessystem, fordi fiskene ikke har enzymer til at nedbryde de animalske fedttyper i oksehjerter.

Der findes i dag gode alternative fodertyper hvor hovedbestanddelene er kalkun, laks, blæksprutte, muslinger, artemia og krill. De har et proteinindhold på ca. 40% , hvilket er fuldt acceptabelt. Generelt sviner disse fodertyper meget og efterlader meget "svæv" i vandet og en del fibre, som skal suges op dagligt. Du kan også finde opskrifter på nettet og lave dit eget foder. Husk, at dine unger i så fald har brug for et vegetabilsk tilskud i form af spirulina

og Chorella alger, spinat, rucola, gulerødder, citrusfrugter og andre mere eksotiske frugter, samt tilskud af organiske mineraler. Hvis du køber foderet, bør du vælge et kvalitetsfoder med mindst muligt indhold af fyldstoffer som soja og vand. Prisen er oftest højere, men fiskene vil spise mindre, da de så rigeligt får dækket deres energibehov.

Frasortering

Et nødvendigt onde ved at opdrætte discus, er at være i stand til at frasortere unger med deformiteter, genetiske fejl og manglende vækst. Få dage efter, at ynglen er blevet fritsvømmende, vil du muligvis se "bund-hoppere"! Det er yngel med gælle-,finne- eller svømmeblære fejl, der gør at de ikke har kræfter til at holde sig hos forældrene.

Få uger senere vil du kunne se de næste, der bør aflives og dette vil du opleve fortsætte adskillige måneder.

Ordet "discus" kommer af græsk og betyder rund. Vi tilstræber altså runde fisk. Der findes masser af vilde discus, som hverken er runde eller pæne og de svageste sorterer Naturen skånselsløst fra. Men, iblandt sees også perfekte fisk i både form, fylde og mønster. Vi forsøger at kopiere de naturgivne forudsætninger og tillader os at sætte baren højt i forsøget på at fremavle de flotteste runde og sundeste fisk.

I takt med at ungerne vokser til, vil der iblandt være nogle, der ikke vokser som de andre. Det kan skyldes defekter i organer og fordøjelsessystem, men også genetiske bygningsfejl i gæller og finner som bliver mere synlige.

Væksten er stoppet... kroppen bliver aflang og øjet fortsætter sin vækst.... mavesækken tom

Den perfekte ungfish ... her en S.Haraldi ... alm brun discus fra Lago Grande

Synlige genetiske bygningsfejl følges oftest af usynlige genetiske fejl. Du bør ikke overdrage disse "fravalg" til andre akvarister til spotpriser eller helt gratis af etiske eller moralske grunde eller fordi du syntes det er synd at slå dem ihjel! De mulige usynlige genetiske fejl vil påvirke den næste generation og give endnu ringere fisk.

Det gør intet godt for vores fælles hobby, at du lader sådanne fisk leve og bidrager kun til at andre akvarister får en dårlig oplevelse med at holde discus og det har hverken du eller vi andre gavn af på den lange bane!

God fornøjelse med dit opdræt!